

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 10 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015 declarate de avocații Ceachir Anatolie și Roșca Maxim în numele inculpaților

Bostan Victor Nicolae, născut la 26 aprilie 1957, originar și domiciliat în mun.Chișinău, fără loc permanent de trai (boschetar)

și

Caraman Victor Vasile, născut la 16 noiembrie 1984, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Grigore Vîrtosu 2.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 08.05.2013 - 10.11.2014,
2. Instanța de apel: 22.12.2014 - 26.02.2015,
3. Instanța de recurs: 10.07.2015 - 20.10.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 10 noiembrie 2014, au fost condamnați:

- **Bostan Victor** în baza art.151 alin.(2) lit.d), g) Cod penal, la 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- **Caraman Victor** în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că *Bostan Victor*, la 23 ianuarie 2013, aproximativ în jurul orei 20.00, împreună cu Caraman Victor, aflându-se pe teritoriul bisericii „Sfintei Treimi” din str.Grigore Ureche, mun.Chișinău, în demisolul bisericii, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat cu Cojocari Ilarion (a.n.1936), i-a aplicat ultimului multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.183 din 04.04.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă: plăgi contuze, excoriații și echimoze pe cap, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii pericraniene fronto-parieto-temporal bilateral, fractura osului temporal drept cu trecere pe baza craniului, fractura oaselor facial (Lefort III), focar de hemoragie intracerebrală parietal dreaptă, fracturi costale pe stînga, fractura sternului, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au legătură cauzală cu decesul victimei, care a survenit după 12-24 ore de necropsie, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale.

Acțiunile lui Bostan Victor au fost calificate în baza art.151 alin.(2) lit.d), g) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, cauzate de două persoane, din interes material.

Caraman Victor, la 23 ianuarie 2013, aproximativ în jurul orei 20.00, împreună cu Bostan Victor, aflându-se pe teritoriul bisericii „Sfintei Treimi” din str.Grigore Ureche, mun.Chișinău, în demisolul bisericii, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict iscat cu Cojocari Ilarion (a.n.1936), i-a aplicat ultimului multiple lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.183 din 04.04.2013, traumă cranio-cerebrală deschisă: plăgi contuze, excoriații și echimoze pe cap, hemoragii în sclera ochilor, hemoragii pericraniene fronto-parieto-temporal bilateral, fractura osului temporal drept cu trecere pe baza craniului, fractura oaselor facial (Lefort III), focar de hemoragie intracerebrală parietal dreaptă, fracturi costale pe stînga, fractura sternului, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, ce au legătură cauzală cu decesul victimei, care a survenit după 12-24 ore de necropsie, în rezultatul hemoragiilor intracerebrale.

Acțiunile lui Caraman Victor au fost calificate în baza art.151 alin.(4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care a provocat decesul victimei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, avocatul A.Ceachir în numele inculpatului V.Caraman, avocatul M.Roșca în numele inculpatului M.Bostan și inculpatul, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V.Bostan și V.Caraman să fie condamnați în baza art.151 alin.(4) Cod penal la cîte 15 ani închisoare, fiecare, invocînd că instanța incorect a constatat că fapta inculpatului V.Bostan urmează a fi reîncadrată în prevederile art.151 alin.(2) lit.d), g) Cod penal, din motiv că nu s-a dovedit că vătămarea cauzată de acesta ar fi dus la decesul victimei, pe cînd din probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, cît și din declarațiile inculpatului V.Caraman, rezultă că decesul victimei a survenit în urma vătămărilor corporale cauzate de ambii inculpați, fiindcă V.Bostan a aplicat lovituri victimei în regiunea capului, astfel că acțiunile lui întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal; - instanța la stabilirea pedepsei lui V.Caraman nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care face parte din categoria celor grave, de faptul că inculpatul nu are loc permanent de trai și duce un mod de trai dezorientat, nu este angajat în cîmpul muncii, nu s-a căit sincer de cele comise, astfel că pedeapsa stabilită este prea blîndă;

- avocatul M.Roșca în numele inculpatului M.Bostan și inculpatul, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, deoarece din probele administrate la caz nu rezultă că dînsul a comis infracțiunea de care a fost găsit vinovat, inculpatul fiind în ograda bisericii unde locuiește și lucrează, a văzut cum V.Caraman se certa cu partea vătămată și au început să se bată, apoi a observat cum acesta din urmă era jos la pămînt și abia atunci s-a apropiat de el, apoi împreună cu V.Caraman s-a dus la vulcanizare pentru a-l filma, deoarece era în sînge, iar după ce acesta a fugit, i-a comunicat preotului despre cele întîmplate și acesta a chemat poliția; - inculpatul nu a plecat de la fața locului și nu a avut nici un motiv să-i aplice victimei lovituri care să ducă la decesul acestuia; - nevinovăția inculpatului se confirmă prin rapoartele de expertiză medico-legală nr.133 și nr.145 din 06.02.2013 și 28.02.2013, prin care la V.Bostan nu s-au depistat urme de sînge, salivă sau păr ale victimei pe hainele cu care acesta era îmbrăcat în ziua cînd a fost comisă fapta; - incorect instanța și-a întemeiat concluziile pe declarațiile inculpatului date la urmărirea penală, de rînd ce declarațiile lui date în prima instanță coroborează cu cele ale martorilor R.Cazacioc și D.Străjescu, prin

care se infirmă vinovăția acestuia; - instanța reținând că inculpatul în cadrul urmăririi penale a afirmat că a aplicat victimei două lovituri, incorect a ajuns la concluzia că acesta a cauzat lui I.Cojocari vătămări corporale grave, ce au dus la decesul ultimului; - instanța incorect și-a întemeiat concluzia de vinovăție a inculpatului pe declarațiile martorilor D.Agatiev și I.Cordineanu, de care procurorul s-a refuzat ca probă; - incorectă și neprobată este concluzia instanței că inculpatul ar fi comis infracțiunea din interes material, care rezultă doar din declarațiile lui V.Caraman, precum că acesta ar fi cerut de la victimă pensia, nefiind stabilit dacă într-adevăr victima în acea zi ar fi primit-o;

- avocatul A.Ceachir în numele inculpatului V.Caraman, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate; - instanța neîntemeiat și-a bazat concluziile de vinovăție pe declarațiile martorilor J.Netanyahu, S.Gajuc, R.Cazacioc, precum și a martorilor D.Agatiev, I.Cordineanu, care nu au fost audiați în cadrul cercetării judecătorești, iar declarațiile date la urmărirea penală nu pot fi luate în considerație, fiindcă nu a avut loc confruntarea; - instanța nu a reținut că probele părții acuzării nu dovedesc vinovăția inculpatului și nu demonstrează cert că anume V.Caraman i-a aplicat lovituri victimei, în rezultatul cărora acesta a decedat; -nu a fost stabilit de instanță care este motivul comiterii infracțiunii; - instanța nu a ținut cont de concluziile rapoartelor de expertiză medico-legală, prin care s-a constatat că pe scurta ridicată de la V.Bostan, a fost depistat sânge de origine umană, care a putut proveni de la victima I.Cojocari; - instanța nu s-a expus că procesele-verbale de audiere a martorilor J.Netanyahu, I.Muntean, a bănușilor V.Bostan, V.Caraman, cât și de ridicare a înregistrărilor video sînt lovite de nulitate, în temeiul art.251 Cod de procedură penală, deoarece probele date au fost obținute contrar prevederilor art.104 alin.(1), 128 alin.(2) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, apelurile declarate de avocații A.Ceachir și M.Roșca în numele inculpaților V.Caraman și V.Bostan, și de inculpatul V.Bostan, au fost respinse, ca nefondate, și admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința, în privința lui V.Bostan și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui V.Caraman în săvîrșirea infracțiunii imputate, fiind bazate pe declarațiile succesului părții vătămate M.Furculiță, a martorilor J.Netanyahu, S.Gajuc, R.Cazacioc, D.Străjescu, D.Agatiev, I.Cordineanu, care coroborează cu materialele cauzei, și anume cu procesele-verbale de cercetare la fața locului din 23.01.2013, de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii, de confruntare între învinuții V.Bostan și V.Caraman din 14.03.2013, de ridicare și examinare a obiectului, a înregistrărilor video, de ridicare a unei căldări din plastic și planșa fotografică din 12.04.2013, rapoartele de expertiză medico-legale nr.183, 505, 145, 198 din 04.04.2013, 25.04.2013, 28.02.2013, astfel că corect a stabilit starea de fapt și just a încadrat faptele inculpatului V.Caraman în baza art.151 alin.(4) Cod penal -cauzarea vătămării intenționată gravă a integrității corporale, acțiuni prevăzute la alin.(1) sau alin.(2) care au provocat decesul victimei.

La fel, instanța de apel a conchis că, deși instanța corect a stabilit starea de fapt, însă incorect a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului V.Bostan urmează a fi reîncadrate în baza art.151 alin.(2) lit.d), g) Cod penal, de rînd ce probele reținute în confirmarea vinovăției lui V.Caraman, demonstrează că aceștia au acționat în același loc,

timp, prin acțiuni concomitente și simultane, prin aplicarea aceluiași mijloc de interacțiune față de partea vătămată, aplicându-i multiple lovituri în diferite părți ale corpului, care după caracterul lor aveau un grad sporit de pericol, așa că acțiunile lor nu puteau fi delimitate, având caracter de coautori și complicitate la crimă, fiindcă ei reciproc se susțineau în realizarea intențiilor criminale, pe motiv că victima a înstrăinat bunurile lui V.Caraman și a sustras bunuri ce aparțineau lui V.Bostan.

De asemenea, instanța de apel, reținând declarațiile inculpaților V.Caraman și V.Bostan, a constatat că vinovăția lor se confirmă prin cele însuși declarate de ei, că au aplicat lovituri lui I.Cojocari în regiunea capului și că V.Bostan a pus o căldare pe capul părții vătămate și lovea cu piciorul în ea, fapt ce coroborează și cu raportul de expertiză medico-legală nr.186 din 23.01.2013, prin care s-a stabilit că moartea lui I.Cojocari a survenit în rezultatul hemoragiilor intracerebrale, cauzate de traumă cranio-cerebrală, ce se află în legătură cauzală cu faptele comise de către inculpați.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că probele administrate dovedesc vinovăția inculpatului V.Bostan în comiterea infracțiunii imputate, care, la 23 ianuarie 2013, în mun.Chișinău, pe teritoriul bisericii „Sfânta Vineri”, împreună cu V.Caraman, în mod intenționat și acțiuni reciproc coordonate aplicând multiple lovituri lui I.Cojocari, prin care au cauzat leziuni corporale grave periculoase pentru viață în urmă cărora partea vătămată a decedat, adică a comis fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală, acțiuni care se încadrează în baza art.151 alin.(4) Cod penal după semnele calificative „cauzarea vătămării intenționate gravă a integrității corporale, acțiuni prevăzute la alin.(1) sau alin.(2), care au provocat decesul victimei, comise de două persoane, din interes material”.

La numirea pedepsei lui V.Bostan, instanța de apel a indicat că, ține cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând că corijarea și reeducarea lui V.Bostan va putea fi atinsă prin stabilirea pedepsei cu închisoarea în limitele sancțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Referitor la argumentul procurorului în ce privește pedeapsa stabilită de prima instanță inculpatului V.Caraman, instanța de apel a conchis că aceasta este una echitabilă la care s-a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gradul de pericol social al faptei comise și de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, totodată considerând irelevante motivele invocate de procuror în apel referitor la înăsprirea pedepsei.

5. Împotriva deciziei menționate au declarat recursuri ordinare avocatul A.Ceachir în numele inculpatului V.Caraman și avocatul M.Roșca în numele inculpatului V.Bostan, care solicită:

- avocatul A.Ceachir, invocând ca temei art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului V.Caraman, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, indicând că partea descriptivă a deciziei contravine prevederilor art.394 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, deoarece instanța nu a descris fapta considerată ca fiind dovedită, nu a făcut o descriere completă a faptei comise de către inculpat, așa cum o cere norma procesual penală, nu a indicat motivul săvârșirii infracțiunii, legătura de cauzalitate dintre acțiuni, inacțiuni și cauza decesului, nu a motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei cu închisoarea și nu a individualizat legal această pedeapsă; - instanța de apel neîntemeiat a făcut referire la declarațiile martorilor fără ca aceștia să fie audiați în instanța de apel ori

să fi fost citite declarațiile lor date în prima instanță; - instanța incorect a făcut referință la declarațiile martorilor D.Agatiev și I.Cordineanu, care nu au fost audiați nici în prima instanță și nici în apel, iar procurorul s-a dezis de aceste probe; - instanța de apel la examinarea apelului nu a respectat prevederile art.414 alin.(2) și (6) Cod de procedură penală, în rest invocând repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii;

- avocatul M.Roșca, invocând ca temei art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de achitare a inculpatului V.Bostan, pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta, invocând că instanța de apel doar a enumerat temeiurile sale din apel, referitor la faptul că V.Bostan nu a fugit de la locul faptei, nu a ascuns urmele infracțiunii, deși avea această posibilitate, dar a rămas la fața locului, a informat preotul J.Netanyahu de cele întâmplate și a chemat poliția, că nu a avut vreun motiv să-i aplice victimei lovituri care să ducă la decesul ultimului, precum și că nu a avut contact fizic cu victima, însă nu le-a respins prin careva argumente și o motivare obiectivă; - instanța a lăsat fără apreciere faptul că, declarațiile martorilor D.Agatiev și I.Cordineanu pe care și-a întemeiat concluziile, nu puteau fi reținute ca probe, deoarece procurorul s-a refuzat de ele și, în temeiul art.371 Cod de procedură penală, acestea nici nu puteau fi puse la baza vinovăției inculpatului; - incorectă este concluzia instanței că inculpatul V.Caraman a declarat că V.Bostan a pus pe capul victimei o căldare și lovea cu piciorul în regiunea capului, deoarece ultimul așa declarații nu a dat nici în prima instanță, nici în instanța de apel.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.414, 415, 417 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror noi probe prezentate instanței de apel, sau să cerceteze suplimentar probele deja administrate de instanța de fond și în decizie să expună temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral, atât în fapt, cât și în drept, de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

În cazul examinat, instanța de apel, casând sentința în privința lui V.Bostan a pus la bază o altă apreciere a probelor, decât cea dată de către prima instanță și în special declarațiilor succesorului legal al victimei M.Furculiță, a martorilor J.Netanyahu, S.Gajuc, R.Cazacioc, D.Străjescu, D.Agatiev, I.Cordineanu, cât și probelor scrise, enumerate la pct.4 al prezentei decizii, ajungând la concluzia că fapta comisă de V.Bostan întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Calificând fapta lui V.Bostan în baza acestei norme penale, instanța de apel urma ca, în conformitate cu prevederile art.394 și 417 Cod de procedură penală, deoarece s-a rejudecat cauza după regula primei instanțe, să constate fapta săvârșită de către V.Bostan, respectiv, probele pe care se întemeiază concluziile instanței și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Din conținutul deciziei rezultă că o astfel de constatare și întocmire a deciziei nu s-a efectuat. Rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre în privința lui V.Bostan, instanța de apel s-a limitat cu o analiză generală, superficială a probelor, indicând în

hotărîrea sa că, „V.Bostan la 23.01.2013, în mun.Chișinău, pe teritoriul bisericii “Sfînta Vineri”, împreună cu V.Caraman, în mod intenționat și acțiuni reciproc coordonate, aplicînd multiple lovituri lui I.Cojocari, prin care au cauzat leziuni corporale grave periculoase pentru viață în urmă cărora partea vătămată a decedat, a comis fapta prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală, acțiuni care se încadrează în baza art.151 alin.(4) Cod penal, după semnele calificative “cauzarea vătămării intenționată gravă a integrității corporale, acțiuni prevăzute la alin.(1) sau alin.(2), care au provocat decesul victimei, de două persoane, din interes material”.

Această concluzie a instanței însă, nu concordă cu învinuirea înaintată acestuia și formulată în rechizitoriu (f.d.201 v.1).

În conformitate cu prevederile art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Colegiul atestă că, deși pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond, de către partea acuzării nu a fost modificată învinuirea, totuși instanța de apel a modificat calificarea faptei, prin adăugirea mențiunii *din interes material* care, în viziunea instanței de recurs, contravine prevederilor art.325 alin. (1) Cod de procedură penală, fapt ce duce la constatarea că instanța de apel a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

La fel, instanța de apel, constatînd că vinovăția inculpaților V.Caraman și V.Bostan se confirmă prin declarațiile martorilor D.Agatiev și I.Cordineanu, date la urmărirea penală, nu a ținut cont de prevederile art.371 Cod de procedură penală, care stipulează că, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorilor depuse în cursul urmăririi penale pot avea loc, la cererea părților, cînd martorul lipsește în ședință și absența lor este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lor, cu condiția că audierea acestora a fost efectuată cu confruntarea dintre martor și bănuț, învinuit s-au aceștia au fost audiați în conformitate cu art.109-110 Cod de procedură penală.

Din materialele dosarului nu rezultă că audierea lui D.Agatiev și I.Cordineanu a fost efectuată cu confruntarea între V.Caraman și V.Bostan s-au aceștia au fost audiați în conformitate cu art.109-110 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de apel, ca și prima instanță, și-a întemeiat concluziile pe declarațiile acestor martori, fără a ține cont de faptul că partea acuzării, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată din 08.11.2013, s-a refuzat de proba cu martorii D.Agatiev și I.Cordineanu, refuz care a fost acceptat de instanță (f.d.40 v.2).

Necătfînd la faptul că partea apărării a invocat aceste motive în apeluri, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor argumente, dar dimpotrivă, în continuare a reținut declarațiile martorilor în cauză în confirmarea învinuirii inculpaților.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel, contrar prevederilor art.144 alin.(6) Cod de procedură penală, și-a întemeiat concluziile și pe declarațiile succesului legal al părții vătămate M.Furculiță, a martorului D.Străjescu, date în prima instanță, fără a le verifica în ședința instanței de apel, astfel în procesul-verbal din 29.01.2015 lipsesc mențiuni, precum că probele indicate au fost citite și examinate (f.d.26-27 v.3). Pe cînd, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele cercetate de către prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Prin urmare, Colegiul conchide că motivarea soluției instanței de apel nu corespunde circumstanțelor de fapt stabilite de instanță și prin nepronunțarea asupra

tuturor motivelor invocate de către apelanți, instanța de apel a încălcat dreptul inculpaților la apărare și la un proces echitabil.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel, la judecarea apelurilor a comis erori de drept, prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Procedînd în asemenea mod, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.414 alin.(2) și art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărîre neîntemeiată și nemotivată.

Avînd în vedere că erorile de drept invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația ca în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, avînd în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și recurs, să respecte prevederile art.394, 414 Cod de procedură penală și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărîre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Ceachir Anatolie și Roșca Maxim în numele inculpaților Bostan Victor și Caraman Victor, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2015, în cauza penală în privința lui **Bostan Victor și Caraman Victor** și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 17 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun